

תורה אביגדור

לידים

ע"פ שיחותיו של הגאון הרב אביגדור מילר זצ"ל
מאת: פינחס בן-עמי

פרשת שמני

כעס ועבודה זרה

לע"נ הרב ישראל פייוול ב"ר זאב קרשנר
איש תמים, ישר דרך וירא אלוקים בכל מאודו
נלב"ע בי"ט ניסן התש"פ
תנצב"ה

להנצחות: 072-222-3383

כעס ועבודה זרה

הכל קרה בשבת פרשת שמיני. אורי ויעקב לייב היו מאד נרגשים בעקבות הסיום הראשון אותו עומדים הם לערוך ביחד. הם למדו יחד את משניות - מסכת עבודה זרה - במהלך בין הזמנים של פסח, וקיוו לעשות סיום בשבת.

לפי לוח הזמנים אותו תלו על קיר חדרם הם היו אמורים לסיים את המסכת ביום ראשון אך החליטו ללמוד בשבת שני משניות נוספות וכך יוכלו לערוך את הסיום בסעודה שלישית.

"זה לא נראה לך מוזר", שאל אורי את יעקב לייב כשהתיישבו לאחר התפילה בכדי לסיים ללמוד את המשניות האחרונות שעוד נותרו לסיום המסכת, "שבימים עברו היו אנשים - אפילו יהודים - שהיו עובדים עבודה זרה?! זה אומר שהם שכחו לגמרי את השם, והשתחוו לפסל! איך יכול אדם להיות כזה, כזה, כזה לא יודע מה?"

"אתה צודק", אמר יעקב לייב. "גם אני תהיתי על כך. אולי נבא מוקדם למנחה ונגסה לשאול את הרב ברגמן את השאלה הזו. בעצם, בא נגיע חצי שעה לפני מנחה ונסיים את המסכת אז כי לפני כמה דקות חברי הטוב שרוליק הזמין אותי אל ביתו ואמרתי לו שאני מגיע."

"מה קרה לך, יעקב לייב! ואני דווקא קבעתי עם חבר שלי להיפגש לפני מנחה, אתה עצמך אמרת שנסיים עכשיו! אם לא נסיים עכשיו, לא נסיים בכלל! אני מבקש שלא תלך לשרוליק עכשיו", אמר אורי בכעס.

"אני לא עובד אצלך!" קרא יעקב לייב. "כבר אמרתי לשרוליק שאני בא אליו עכשיו, מצטער, אני צריך ללכת. הוא בטח מחכה לי כבר."

"לא! אתה לא בסדר!" צעק אורי כשהוא מסמיק יותר יותר מכעס. "אתה אמרת שנסיים את זה עכשיו! למה אתה כל כך עקשן?"

"ילדים, ילדים!" פנה אליהם הרב ברגמן - רב בית הכנסת - והתקרב אליהם. "צעקות בבית הכנסת?! מה קרה? אולי אני יכול לעזור?"

פניהם של אורי ויעקב לייב התאדמו כעת אף יותר מרוב בושה. ממש לא התאים להם להסביר לרב ברגמן שהם בעצם כועסים אחד על השני ובשל כך הצעקות... כך שמיד ניסו להעביר נושא.

"טוב, אאה, אנחנו, אה, אנחנו בדיוק אה.., יש לנו שאלה לרב. אנחנו לומדים יחד את מסכת עבודה זרה ולמדנו כל כך הרבה על סוגים שונים של עבודה זרה, ובדיוק תהינו איך זה יכול להיות שהיו יהודים ששכחו מהשם. איך יכול יהודי שומר תורה ומצוות לשכוח את השם ולהשתחוות לפסל?!"

הרב ברגמן חייך מפני שבדיוק שמע את הילדים מתווכחים וכעת היתה לו את ההזדמנות להעביר מסר חי.

"אתם שואלים שאלה מעולה ילדים. אני רוצה להראות לכם פירוש רמב"ם שעלול לעזור לנו בתשובה."

הרב ברגמן הוציא מהמדף את הרמב"ם, הלכות דעות, פתח בפרק השני והראה לילדים את המילים הבאות: "אמרו חכמים הראשונים כל הכועס כאילו עובד עבודה זרה, אתם רואים את זה? שאל הרב ברגמן, אם מישהו כועס זה כאילו שהוא משתחוה לפסל."

"זה מאד קשה להבנה" המשיך הרב ברגמן. "וזה משהו שהרב אביגדור מילר היה מדבר עליו לעיתים קרובות מאד. כי אם תשאל ילד כועס אם הוא מאמין בהשם, הוא יאמר, "בוודאי! במאה מיליון אחוז!"

"אבל חז"ל מלמדים אותנו שזה לא אמת. אדם הכועס אינו מאמין לגמרי. בגלל שאם אתה כועס על משהו זה אומר שאתה שוכח שכל מה קורה זה מאת השם. השם מנהל את העולם, וכל מה שהוא עושה זה לטובה. אם אתה חושב שהוא עושה משהו בלי כוונה, אז זה נחשב לעבודה זרה - זה אומר שאתה חושב שהשם לא מולך על כל העולם וקורותיו, הוא לא מנהל לגמרי את העולם חס וחלילה." סיכם הרב ברגמן כשהוא מחזיר את הרמב"ם למדף.

"וואו" אמר אורי ליעקב לייב כשהרב ברגמן התרחק. "אני מבין שזה אומר שאתה ואני למרבה הבושה כעת עבדנו עבודה זרה בזמן שהתווכחנו על זמן סיום משניות המסכת."

"כן" אמר יעקב לייב. "וזה עונה לנו על השאלה שלנו. נראה לי שסיום מסכת עבודה זרה וחגיגת הסיום זה בעצם ההתחלה של הלימוד. **הלימוד של החיים.** לדעת לחיות עם כל העליות והמורדות המתרחשים בחיינו - ולעולם, לעולם לא לכעוס ולהשתחוות שוב לפסל."

שבת שלום ומבורך!